

به نام خدا

وفات حضرت ام البنین (س) و روز

تکریم مادران و همسران شهدا

شورای دانش اموزی دبیرستان

صدیقه کبری گندمان

تهیه کننده: نرگس شایسته

سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰

فاطمه بنت حِزام

مشهور به **أم البَنین** درگذشت: ۶۴ق از همسران امام علی(ع) و مادر حضرت عباس بود. او همچنین مادر عبدالله، جعفر و عثمان است که هر چهار تن در روز عاشورا به شهادت رسیدند. پس از واقعه کربلا، ام البنین به همراه نوه‌اش عبیدالله بن عباس بن علی و جمعی از مردم مدینه روزهای زیادی را در قبرستان بقیع برای امام حسین(ع) و فرزندان‌ش سوگواری می‌کردند. مدفن ام البنین در قبرستان بقیع است.

عالمان شیعه شجاعت، فصاحت و علاقه ام البنین به اهل بیت به‌ویژه امام حسین(ع) را ستوده و از او به نیکی و بزرگی یاد کرده‌اند. به گفته شهید ثانی و مقرر ام البنین نسبت به خاندان پیامبر، محبت شدیدی داشت و خود را وقف خدمت به آنان کرده بود؛ به همین دلیل اهل بیت نیز برای او احترام ویژه قائل بودند و در روزهای عید، نزد او می‌رفتند.

گفته شده پس از گذشت مدتی از ازدواجشان، ام‌البنین به امام علی(ع) پیشنهاد کرد او را به نام اصلی‌اش که فاطمه بود، صدا نزند، تا حسنین(ع) با شنیدن نام فاطمه به یاد مادرشان نیفتند. از این رو امام علی(ع) او را ام‌البنین [مادر پسران] نامید.

ام‌البنین چهار پسر به نام‌های عباس، عبدالله، جعفر و عثمان به دنیا آورد. هر چهار فرزند او در واقعه کربلا به شهادت رسیدند

سید محمود حسینی شاهرودی (متوفی ۱۳۹۴ق) از مراجع تقلید شیعه گفته است من در مشکلات، برای ام البنین صد مرتبه صلوات می فرستم و حاجت می گیرم برخی گزارش کرده اند که ام البنین در میان زنان شیعه جایگاه ویژه ای دارد، زنان ایرانی برای برآورده شدن حاجات خود و همچنین برای بالا بردن نیروی شکیبایی و تحمل مصائب به او متوسل شده و سفره های نذری به نام او برگزار می کنند. همچنین در برخی از مناطق شیعی سفره هایی با نام «سفره مادر حضرت ابوالفضل» یا «سفره ام البنین» مرسوم است

عالمان شیعه شجاعت، فصاحت و علاقه ام البنین به اهل بیت به ویژه امام حسین (ع) را ستوده و از او به نیکی و بزرگی یاد کرده اند. به گفته شهید ثانی و مقرر ام البنین نسبت به خاندان پیامبر، محبت شدیدی داشت و خود را وقف خدمت به آنان کرده بود. اهل بیت نیز برای او احترام ویژه قائل بودند و در روزهای عید، نزد او می رفتند باقر شریف قرشی نیز گفته است در تاریخ زنی همچون ام البنین دیده نشده که نسبت به فرزندان هووی خود محبتی خالصانه ورزد و آنان را بر فرزندان خویش مقدم بدارد.

ام البنین در واقعه کربلا حضور نداشت. هنگامی که کاروان اسیران کربلا وارد مدینه شد و او از شهادت فرزندانش باخبر شد؛ از سرنوشت امام حسین (ع) پرسید و وقتی که خبر شهادت امام حسین (ع) را هم شنید. گفت: «ای کاش فرزندانم و تمامی آنچه در زمین است فدای حسین می شد و او زنده می ماند.» این سخن او را برخی دلیل دلدادگی عمیق او به اهل بیت و امام حسین (ع) دانسته اند. ام البنین پس از باخبر شدن از شهادت فرزندانش، هر روز با نوازش عبیدالله (فرزند عباس) به قبرستان بقیع می رفت و در آنجا اشعاری که خود سروده بود، می خواند و می گریست. اهل مدینه گرد او جمع می شدند و همراه او گریه می کردند، گفته شده که مروان بن حکم یکی از حاکمان مدینه، نیز با آنان همراه می شد